

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. Procœmialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

medicines? idem itaque erga te ipsum facito; tu enim es ille vir &c. Quare cum, ut varietas delectet, hos etiam modos, secessum sacrum instituendi partim jam assignarim, partim adhuc assignaturus sum, placuit & hunc per Parabolas instituendum subministrare; quod eo etiam ex capite libentius facio, quod, cum Sacerdotes Evangelia, in quibus Parabolæ continentur, frequenter pro Concione explicare debeant, id ipsum facilius & utiliùs prædicare queant, si primò easdem meditando ruminarint; & in eadem meditatione ignis, seu Zelus ac desiderium alienæ salutis promovendæ exarserit. Ne tamen à Scopo talibus Exercitijs præfixo discederem, easdem Parabolas sic ordinare studui, ut & quatuor hebdomadarum distributio servaretur, & propriae cuique hebdomadæ meditationes assignarentur, uti in progressu patebit.

MEDITATIO PROOEMIALIS.

Scopus.

DESIDERIUM AD EXERCITIA FRUCTIVOSE SUBVENDA EXCITANDVM.

Punctum I.

Considera I. Cur Christus non modò ipse, antequam Prædicationis officium susceperet, in desertum per 40. dies processerit, uti Matth. 4. legitur, sed etiam Discipulos suos ad similem solitudinem invitavit dicens Matth. 6. *Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum.* Nimirum causam esse, ut semoti à quotidianis curis, & hominum turbis seipso inspicerent, & quid ad suam aliorumque salutem abundantius promovendam deesset, à Spiritu Sancto edoceri intelligerent.

Considera II. Quantopere tu quoque opus habeas ejusmodi quiete, utpote qui toties hætenus expertus sis ab ordinarijs

narijs tuis officijs, curis, desiderijs, negotijs &c. Spiritum tuum propemodum oppressum esse, atque adeò nihil magis quam liberam respirandi in Domino facultatem desiderare.

Considera III. Cùm Christus ultro te, tamque benevolens ad talem solitudinem & quietem invitet, quam grato tantum beneficium agnoscere, quamque adeò promptissimè eundem in desertum spirituale sequi, omniaque in rebus, quas tibi ibidem aut omittendas, aut exequenda præscripserit, perfectè obsequi debeas, id quod facies, obsequijs tui spiritualis ductum in omnibus accuratè obsequere. Colloquium ad SS. Patronos, quos rogabis, ut feliciter successus hujus successum Suffragijs suis à DEO impetrentur.

Punctum II.

Considera I. Cùm ex una parte noveris, eà potissimum causa à Christo te in solitudinem duci, ut loquatur ad te, illudque emolliat, ac eum suo corde uniat, ut loquatur secundum cor DEI; ex altera verò parte iterum propriam experientiam didiceris, quam durum ac difficulter se habet cor tuum, utpote quod à tot tamque efficacibus Christi precibus, ac Patrum spiritualium adhortationibus commotum non fuerit, quantopere desiderare debeas, & verò commotum suppliciter à Christo rogare, ut in his exercitijs efficaciam quandam modum adhibeat, ad idem cor tuum expurgandum, & voluntatem tuam Sanctissimæ illius Voluntati perfectè aliquando subijciendam.

Considera II. Quòd jam olim Christus nullum alium modum frequentius quam per parabolas loquendi adhibuerit, idque duplici potissimum de causa, ut Scripturarum testatur, tum quia scilicet Parabolæ propter collationem sensuum eum spiritualibus miris modis affectus nostros commovent, voluntatemq; nostram ad quodcunq; volunt, præparant, uti Nathan in Davide expertus est; tum quia doctrina per parabolas tanquam sensibiles species propositæ firmam memoriæ adhærent, uti vel nos ipsi quotidie experimus.

Considera III. Cùm hunc ipsum modum Christus in his exercitijs adhibiturus sit, quanto cum desiderio, & in signis alicujus fructus reportandi te ad illa accingere.

Samuelis assiduo ingeminare debeas: loquere Domine, quia audit servus tuus. Colloquium ad B. V. rogando, ut eademmodum illa omnes Christi Parabolas, & alia verba diligentissimè conservabat, conferens in corde suo, ita similitudinem tibi quoque à Filio suo gratiam impetrare dignetur.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum requiratur, aut conducatur, ut quis opatum ex tali solitudine & conversatione cum Christo fructum reportet, nimirum duo hæc, ut omnia impedimenta, quæ ob stare possent, quò minus Christi vocem perfectè ac facileque percipias, fortiter removeas, & ut copiosum lumen obtineas, quo doctrinam in parabolis proponentis contentam clarè intelligas.

Confidera II. Quænam illa sint impedimenta, quæ tibi potissimum ob stare posse videntur, nimirum negotia, curæ, conversatio humana, & affectus quicumque inordinatus erga creaturas; vide proinde, quomodo hæc remove, omnèsque animi vires ad Christi vocem & doctrinam excipiendam convertere velis.

Confidera III. Unde lumen illud spirituale, quod secundo loco necessarium tibi esse dixi, petere debeas, videlicet ab eo igne, qui in die Pentecostes supra Apostolos descendit; imò & supra ipsum Christum, antequam in desertum secederet. Da operam proinde, ut ad Christi exemplum prius baptizeris aquâ sinceræ contritionis aut pœnitentiæ, ut tantò aptior fias ad hunc divinissimum ignem dignè suscipiendum. Colloquium ad Christum, in quo præter alios affectus illa Sponsæ verba frequentius repetere proderit: sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Aut certè illa Apostolorum: *Domine, quò ibimus?* verba vitæ æternæ habes. Subjunges insuper hymnum *Veni S. Spiritus*, eoque tam necessariam ejusdem Numinis assistentiam demissè petes.

Legatur ex lib. de imit. Christi l. 1. c. 20. & illa maximè verba bene perpendantur: in silentio & quiete proficit anima devota, & discit abscondita scripturarum. Ibi invenit fluctuata lacrymarum, quibus singulis noctibus se lavet, & mundet, ut conditori suo tantò familiarior fiat, quanto longius ab omni sæculari tumultu degit.

Pro